

ſtaaet i den korte Tid, hvori den har virket, at vinde Indgang mange Steder og endog i Rigsdagſſalen at vinde mange Rigsdagſmænd, ſom i Dag vilſe afgive deres Stemmer for dette Andragende, fordi de ere paa det Nene med, at denne Forening tjener Samfundet. Naar jeg i Dag vil anmode Thingets ærede Medlemmer om at ſtemme for Totalafholdſſagen, er det, fordi det er min Overbeviſning, at der er ingen Bevilling der gives af Rigsdagen, ſom er mere økonomiſt end denne, der bliver givet til Totalafholdſſagens Fremme. Det er et enormt Gode for hele Staten. Jeg tror ſelvſjogelig ikke, at det vil lykkes Totalafholdſſeforeningen, ſom det er udtalt i Andragendet, at udrybde et ſaa rodfæſtet Onde ſom Driffældigheden. Jeg tror det lige ſaa lidt, ſom jeg tror, at man med Henſyn til en hvilkenſomhelſt anden Sag vil være i Stand dertil. Totalafholdenhedsforeningen vil aldrig kunne udrybde Driffældigheden i et Land, men den kan hævde den, og den vil kunne hævde den paa den Maade, ſom er den bedſte ikke alene lige overfor denne Sag, men overfor alle andre Sager, nemlig ved Dplysning. Naar den ærede ſidſte Taler mente, at vort Naboland Sverig var ikke en Smule bedre ſtillet, endſkjøndt Staten havde taget hele Driffetraſiken i ſin Haand, tør jeg ikke afgjøre, hvor vidt det er bedre ſtillet nu end tidligere, ligesaa lidt ſom jeg tror, at det er det System, ſom Sverig har fulgt, nemlig at beſtatte Spiritus høit, det kommer an paa. Nei, ingenlunde. Det, det kommer an paa i Totalafholdſſagen, og det, det kommer an paa overalt i Livet, hvor manønſter at fremme Noget, er, at Folk blive oplyſte om Skadeligheden af Dette eller Hint, og det nytter aldeles ikke for en Stat at tage huerken den Sag eller nogen anden Sag i ſin Haand og tro, at man ved en ſtærk Beſtattung af Dette eller Hint kan hævde et Onde, thi et Onde hævdes kun ved at oplyſe Folket, ſaaledes at det kommer til at ſtaa klart for Folk, at hvad de gjøre, er til Skade for dem ſelv og for deres Nærmefte. Nu gaar Totalafholdſſebevægelsen her i Landet ud paa at oplyſe Folk; vi have jo drøftet Sagen tidligere her i Rigsdagen, og jeg tror, at de fleſte ærede Rigsdagſmænd ſe rigtigt i, at dette Driffænde ikke hævdes ved en høi Skat, men det kan hævdes og hævdes hver Dag, ſom ogſaa dette Andragende viſer, idet der nu for Diebliſket er ikke mindre end 20,000 Medlemmer, ſom høre til Totalafholdſſeforeningen, og jeg tør ſige, at der er over 100,000 Menneſter, ſom

ſympathiſere med den. Thi diſſe 20,000 Medlemmer, ſom her er Tale om, have ikke af deres egenomme Komme ſkaffet tilveie den Sum, Foreningen har arbeidet med, nemlig 30,000 Kroner. Nei, den er ſkaffet tilveie af de Mand i Landet, ſom ſympathiſere med Sagen, gjennem Byraad, Sogneraad, Sparekaſſer og mange Private. At denne Forening i ſaa kort Tid har været i Stand til at kunne vække en ſaadan Sympathi for ſig, har, mine Herrer, efter min Mening, ſin Grund i det, jeg nu ſkal berøre. Grunden dertil er den, at der findes ikke en eneſte Mand indenfor vort Lands Omraade, ſom vil være i Stand til at føre et eneſte Forſvar for Driffens Nødvendighed, og naar Sagen ſtaa ſaaledes, at Ingen kan føre et eneſte Forſvar for Driffens Nødvendighed, ſaa viſer det, at Sagen i og for ſig ſelv er god. Man kan uvilje og man kan forklare Driffens Behagelighed, man kan forklare Driffens Behagelighed i Selſtabslivet, men at forklare eller at beviſe, at Driffen, taget ſom Helhed, er til Gavn eller Nytte for Noget, lader ſig ikke gjøre. Dette viſer ſig ſærlig ſtærkt, hver Gang Lægerne optræde for at tale mod Driffældighed. Der er Læger, ſom nøiere have underſøgt denne Sag, og det viſer ſig da, at der er Ingen, der kan ſtaa op og ſige, at Driffen er til Nytte. Jeg kan ikke tænke mig, at en Sag alſaa kan have en bedre Grundvold at ſtaa paa end denne, og det er mig et ekſtant Beviſ paa Sagens Godhed, ſaa at den vel fortjener Statens anerkjendende Stempel, og det give vi den ved at bevilge en større eller mindre Sum, ſaa at der alſaa kan arbeides videre. Jeg kan derfor ikke være enig med den ærede ſidſte Taler i, at det ſkulde ligge udenfor Statens Omraade at ſtutte Totalafholdſſagen. Jeg tror ikke, nogen Sag, ſom er til Gavn for Statens Borgere, i den Forſtand ligger udenfor Statens Omraade, og den Hjælp, ſom Rigsdagen eller Folkethinget i Dag vil give ſin Stemme til at yde, vil efter min Overbeviſning komme ind med mange Reuſter. Jeg tror, at naar man giver 20,000 Kr. til Totalafholdenhedsbevægelsen, tjener man i det Mindſte 100,000 Kr. Derſom vi havde Tid, og jeg var forberedt derpaa, hvilket jeg ikke er i Dag, ſkulde jeg viſe de ſorgelike Følger af Driffældigheden, ſom man har andre Steder fra. Jeg ſtal imidlertid nævne, at der findes blandt de forenede Stater i Nordamerika en Stat, ſom hedder Maine, i hvilken der er Lovbud imod Tilberedſe og Salg af Spirituøſe Driffe, og dette har havt til Følge, at der i denne Stat ikke fandtes mer end 5 Forbrydere i dens Fængſler. Det,